

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 23 października 2019 r.
(OR. en)

2018/0180 (COD)

PE-CONS 90/19

EF 187
ECOFIN 460
ENV 459
SUSTDEV 79
CODEC 1040

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1011 w odniesieniu do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, a także ujawniania informacji dotyczących wskaźników referencyjnych w związku z kwestiami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju
----------	--

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/...

z dnia ...

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1011
w odniesieniu do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej
oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego,
a także ujawniania informacji dotyczących wskaźników referencyjnych
w związku z kwestiami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 103.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia ...

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 września 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju: Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, której podstawowymi elementami są cele zrównoważonego rozwoju. Komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. dotyczący kolejnych kroków w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy wiąże cele zrównoważonego rozwoju z unijnymi ramami polityki w celu zapewnienia, aby we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych, realizowanych zarówno w Unii, jak i na całym świecie, od samego początku uwzględniano cele zrównoważonego rozwoju. W swoich konkluzjach z dnia 20 czerwca 2017 r. Rada potwierdziła zobowiązanie Unii i jej państw członkowskich do wdrożenia Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 w pełny, spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny sposób oraz w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami.
- (2) Porozumienie paryskie przyjęte na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zwane dalej „porozumieniem paryskim”), które zostało zatwierdzone przez Unię w dniu 5 października 2016 r. i weszło w życie w dniu 4 listopada 2016 r.¹, ma na celu bardziej zdecydowaną reakcję na zmianę klimatu, między innymi przez zapewnienie spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych oraz rozwoju odpornego na zmianę klimatu.

¹ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

- (3) Aby osiągnąć cele porozumienia paryskiego oraz znacząco ograniczyć ryzyko i skutki zmiany klimatu, celem światowym powinno być utrzymanie wzrostu średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej oraz kontynuowanie wysiłków na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej.
- (4) W dniu 8 października 2018 r. Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) opublikował sprawozdanie specjalne dotyczące globalnego ocieplenia o 1,5 °C, w którym stwierdzono, że ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5 °C będzie wymagało szybkich, dalekosiężnych i bezprecedensowych zmian we wszystkich aspektach życia społecznego oraz że ograniczenie globalnego ocieplenia do 1,5 °C w porównaniu z 2 °C mogłoby iść w parze z zapewnieniem rozwoju bardziej zrównoważonego i sprawiedliwego społeczeństwa.
- (5) Zrównoważony rozwój oraz przejście na niskoemisyjną, odporną na zmianę klimatu i bardziej zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności unijnej gospodarki. Zrównoważony rozwój jest od dawna centralnym elementem projektu, jakim jest Unia, a jego wymiar społeczny i środowiskowy odzwierciedlony jest w Traktacie o Unii Europejskiej i Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Margines czasowy na zmianę podejścia w sektorze finansowym w kierunku zrównoważonego finansowania, pozwalający zapewnić utrzymanie wzrostu średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C, jest ograniczony. W związku z tym istotne jest, aby nowe inwestycje w infrastrukturę były zrównoważone w perspektywie długoterminowej.

- (6) W swoim komunikacie z dnia 8 marca 2018 r. Komisja opublikowała plan działania dotyczący finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego, uruchamiając ambitną i kompleksową strategię dotyczącą zrównoważonego finansowania. Jednym z celów planu działania jest ukierunkowanie przepływów kapitału na zrównoważone inwestowanie w celu osiągnięcia zrównoważonego i zintegrowanego wzrostu. Kluczowe znaczenie ma położenie większego nacisku na ograniczanie skutków zmiany klimatu, ponieważ drastycznie nasiliły się klęski żywiołowe wywołane nieprzewidywalnością warunków pogodowych.
- (7) W decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE¹ wezwano do zwiększenia środków finansowych sektora prywatnego na wydatki dotyczące działań związanych ze środowiskiem i klimatem, zwłaszcza poprzez ustanowienie zachęt i metod pobudzających przedsiębiorstwa do mierzenia kosztów wpływu ich działalności na środowisko oraz zysków z korzystania z usług środowiskowych.
- (8) Realizacja celów zrównoważonego rozwoju w Unii wymaga ukierunkowania przepływów kapitału na zrównoważone inwestycje. Ważne jest pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego w celu osiągnięcia tych celów. W tym kontekście kluczowe jest usunięcie przeszkód utrudniających efektywny przepływ kapitału w kierunku zrównoważonych inwestycji na rynku wewnętrznym oraz zapobieganie powstawaniu nowych przeszkód.

¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

- (9) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011¹ ustanowiono jednolite zasady dotyczące wskaźników referencyjnych w Unii oraz uwzględniono różne rodzaje wskaźników referencyjnych. Coraz większa liczba inwestorów realizuje strategie inwestycji niskoemisyjnych oraz stosuje niskoemisyjne wskaźniki referencyjne do mierzenia wyników portfeli inwestycyjnych. Ustanowienie unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, w oparciu o metodę związaną ze zobowiązaniami dotyczącymi emisji dwutlenku węgla zawartymi w porozumieniu paryskim, przyczyniłoby się do zwiększenia przejrzystości i pomogłoby zapobiegać nieuczciwemu zielonemu PR-owi.
- (10) Do grupy indeksów niskoemisyjności należą obecnie różnorodne indeksy. Te indeksy niskoemisyjności stosowane są jako wskaźniki referencyjne dla portfeli i produktów inwestycyjnych sprzedawanych w skali międzynarodowej. Jakość i integralność wskaźników referencyjnych niskoemisyjności mają wpływ na skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego wielu portfeli indywidualnego i zbiorowego inwestowania. Wiele indeksów niskoemisyjności, które są stosowane do pomiaru wyników portfeli inwestycyjnych, w szczególności wydzielonych rachunków inwestycyjnych i przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, jest opracowywanych w jednym państwie członkowskim, ale stosowanych przez podmioty zarządzające portfelami i aktywami w innych państwach członkowskich. Ponadto podmioty zarządzające portfelami i aktywami często zabezpieczają swoje ryzyko ekspozycji związane z emisyjnością korzystając ze wskaźników referencyjnych opracowanych w innych państwach członkowskich.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

- (11) Na rynku pojawiły się różne kategorie indeksów niskoemisyjności o różnych poziomach ambicji. Podczas gdy celem niektórych wskaźników referencyjnych jest zmniejszenie śladu węglowego standardowego portfela inwestycyjnego, celem innych wskaźników jest dobór tylko takich składników, które przyczyniają się do osiągnięcia celu 2 °C określonego w porozumieniu paryskim. Pomimo różnic w zakresie celów i strategii wiele tych wskaźników referencyjnych jest powszechnie propagowanych jako wskaźniki referencyjne niskoemisyjności.
- (12) Rozbieżne podejścia do metod opracowywania wskaźników referencyjnych skutkują rozdrobnieniem rynku wewnętrznego, ponieważ dla użytkowników wskaźników referencyjnych nie jest jasne, czy dany indeks niskoemisyjności jest wskaźnikiem referencyjnym dostosowanym do celów porozumienia paryskiego, czy tylko wskaźnikiem referencyjnym, którego celem jest jedynie obniżenie śladu węglowego standardowego portfela inwestycyjnego. Aby móc odnieść się do potencjalnie nieuzasadnionych deklaracji administratorów na temat niskoemisyjnego charakteru ich wskaźników referencyjnych, państwa członkowskie mogą przyjmować swoje własne przepisy, aby chronić inwestorów przed nieporozumieniami i niejednoznacznościami w zakresie celów i poziomu ambicji dla różnych kategorii tak zwanych indeksów niskoemisyjności stosowanych jako wskaźniki referencyjne dla portfeli inwestycji w technologie niskoemisyjne.
- (13) Wobec braku zharmonizowanych ram zapewniających dokładność i integralność głównych kategorii wskaźników referencyjnych niskoemisyjności stosowanych w przypadku portfeli indywidualnego lub zbiorowego inwestowania różnice w podejściach państw członkowskich mogą stwarzać przeszkody dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

- (14) W celu utrzymania należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego z korzyścią dla inwestorów, dalszej poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów i inwestorów, należy zmienić rozporządzenie (UE) 2016/1011 przez wprowadzenie ram prawnych określających minimalne wymogi w zakresie unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego na poziomie Unii. W związku z tym szczególnie ważne jest, aby takie wskaźniki nie szkodziły w poważny sposób realizacji celów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego.
- (15) Wprowadzenie jasnego rozróżnienia między unijnymi wskaźnikami referencyjnymi transformacji klimatycznej oraz unijnymi wskaźnikami referencyjnymi dostosowanymi do porozumienia paryskiego, a także opracowanie minimalnych norm dla każdego z tych wskaźników referencyjnych przyczyniłoby się do zapewnienia spójności między tymi wskaźnikami. Unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego powinny być zgodne z celami porozumienia paryskiego na poziomie indeksu.
- (16) W celu zapewnienia, aby oznaczenia „unijny wskaźnik referencyjny transformacji klimatycznej” oraz „unijny wskaźnik referencyjny dostosowany do porozumienia paryskiego” były wiarygodne i łatwo rozpoznawalne dla inwestorów w całej Unii, jedynie administratorzy, którzy spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, powinni mieć możliwość stosowania tych oznaczeń przy wprowadzaniu do obrotu w Unii unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego.

- (17) Aby zachęcić przedsiębiorstwa do ujawniania wiarygodnych celów redukcji emisji dwutlenku węgla, administrator unijnego wskaźnika transformacji klimatycznej, przy wyborze lub ważeniu aktywów bazowych, powinien wziąć pod uwagę przedsiębiorstwa, których celem jest ograniczenie ich emisji dwutlenku węgla w kierunku dostosowania do celów porozumienia paryskiego. Takie cele powinny być podane do publicznej wiadomości oraz wiarygodne, to znaczy powinny one wiązać się z rzeczywistym zobowiązaniem do dekarbonizacji oraz powinny być wystarczająco szczegółowe i technicznie wykonalne.
- (18) Użytkownicy wskaźników nie zawsze mają niezbędne informacje o zakresie, w jakim metoda stosowana przez administratorów wskaźników referencyjnych uwzględnia czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego. Informacje takie są często rozproszone lub nie istnieją, co nie pozwala na skuteczne dokonywanie porównań transgranicznych w celach inwestycyjnych. Aby uczestnicy rynku mogli dokonywać świadomych wyborów, wszyscy administratorzy wskaźników referencyjnych, z wyjątkiem administratorów wskaźników referencyjnych stóp procentowych oraz walutowych wskaźników referencyjnych, powinni być zobowiązani do ujawniania w swoim oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego, czy ich wskaźniki referencyjne lub rodziny takich wskaźników realizują cele z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz czy administrator wskaźników referencyjnych oferuje takie wskaźniki.
- (19) Aby poinformować inwestorów o stopniu, w jakim istotne wskaźniki akcyjne i obligacyjne, a także unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej oraz unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego przyczyniają się do realizacji celów porozumienia paryskiego, administratorzy wskaźników referencyjnych powinni publikować szczegółowe informacje na temat tego, czy i w jakim zakresie zapewnia się stopień ogólnego dostosowania do celu redukcji emisji dwutlenku węgla lub osiągnięcia celów porozumienia paryskiego.

- (20) Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego powinni także publikować opis metody stosowanej przez nich do obliczania tych wskaźników. Informacje te powinny zawierać opis sposobu doboru i ważenia aktywów bazowych oraz wskazanie, jakie aktywa zostały wykluczone i z jakiego powodu. W celu umożliwienia oceny w jaki sposób wskaźnik referencyjny przyczynia się do realizacji celów środowiskowych, administrator wskaźników referencyjnych powinien ujawnić sposób pomiaru emisji dwutlenku węgla aktywów bazowych, wartości poszczególnych parametrów, w tym całkowity ślad węglowy danego wskaźnika referencyjnego, oraz rodzaj i źródło wykorzystanych danych. W celu umożliwienia podmiotom zarządzającym aktywami wyboru najbardziej odpowiedniego wskaźnika referencyjnego dla ich strategii inwestycyjnej, administratorzy wskaźników referencyjnych powinni przedstawić uzasadnienie parametrów swojej metody oraz wyjaśnić, w jaki sposób dany wskaźnik referencyjny przyczynia się do realizacji celów środowiskowych. Publikowane informacje powinny również uwzględniać szczegółowe dane dotyczące częstotliwości przeglądów oraz zastosowanej procedury.
- (21) Metody stosowane w odniesieniu do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego powinny opierać się na naukowo popartych trajektoriach dekarbonizacji lub na ogólnym dostosowaniu do celów porozumienia paryskiego.

- (22) Aby zapewnić trwałą zgodność z wybranym celem w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego powinni regularnie dokonywać przeglądu swoich metod oraz informować użytkowników o stosowanych procedurach wprowadzania wszelkich istotnych zmian w tych metodach. Wprowadzając istotną zmianę, administratorzy wskaźników referencyjnych powinni ujawniać przyczyny tej zmiany oraz wyjaśniać, w jaki sposób zmiana ta zachowuje zgodność z początkowymi celami wskaźników referencyjnych.
- (23) Wskaźniki referencyjne niemające aktywów bazowych, które mają wpływ na zmianę klimatu, jak to ma miejsce na przykład w przypadku wskaźników referencyjnych stóp procentowych oraz walutowych wskaźników referencyjnych, powinny zostać wyłączone z wymogu ujawniania w oświadczeniu dotyczącym ich wskaźnika referencyjnego tego, czy i w jakim zakresie zapewnia się stopień ogólnego dostosowania do ich celu redukcji emisji dwutlenku węgla lub osiągnięcia celów porozumienia paryskiego. Ponadto w odniesieniu do każdego z tych wskaźników referencyjnych lub, w stosownych przypadkach, każdej z rodzin wskaźników referencyjnych, które nie realizują celów w zakresie redukcji emisji dwutlenku węgla, powinno wystarczyć jasne określenie w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego, że nie realizują one takich celów.

- (24) W celu zwiększenia przejrzystości oraz zapewnienia odpowiedniego poziomu harmonizacji należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do sprecyzowania minimalnej zawartości obowiązków w zakresie ujawniania, którym powinni podlegać administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, a także określenia minimalnych norm dotyczących harmonizacji metody mającej zastosowanie do unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, w tym metody obliczania emisji dwutlenku węgla związanych z aktywami bazowymi, przy uwzględnieniu metod oznaczania śladu środowiskowego produktów i organizacji określonych w pkt 2 lit. a) i b) zalecenia Komisji 2013/179/UE¹ oraz pracy grupy ekspertów technicznych ds. zrównoważonego finansowania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych nad każdym z tych aktów delegowanych Komisja prowadziła stosowne otwarte i publiczne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa². W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych oraz otrzymują protokoły posiedzeń grupy ekspertów technicznych ds. zrównoważonego finansowania.

¹ Zalecenie Komisji 2013/179/UE z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

² Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

(25) Rozporządzenie (UE) 2016/1011 wprowadziło okres przejściowy, w którym podmioty opracowujące indeks, opracowujące wskaźniki referencyjne w dniu 30 czerwca 2016 r., mają występować z wnioskiem o zezwolenia do dnia 1 stycznia 2020 r. Zaprzestanie stosowania kluczowych wskaźników referencyjnych mogłoby wpłynąć na integralność rynku, stabilność finansową, konsumentów, gospodarkę realną oraz na finansowanie gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w państwach członkowskich. Zaprzestanie stosowania kluczowego wskaźnika referencyjnego mogłoby również wpłynąć na ważność umów finansowych lub instrumentów finansowych oraz mogłoby powodować zakłócenia zarówno dla inwestorów, jak i konsumentów, a także mogłoby mieć potencjalnie poważne konsekwencje dla stabilności finansowej. Ponadto, gdyby dane wejściowe w odniesieniu do kluczowych wskaźników referencyjnych przestały być dostępne, mogłoby to osłabić reprezentatywny charakter takich wskaźników oraz wyrzucić negatywny wpływ na ich zdolność odzwierciedlania danej sytuacji rynkowej lub gospodarczej. Należy zatem przedłużyć do pięciu lat maksymalny okres zarówno w odniesieniu do obowiązkowego administrowania kluczowymi wskaźnikami referencyjnymi, jak i maksymalny okres w odniesieniu do obowiązkowego przekazywania danych do celów takich wskaźników referencyjnych. Kluczowe wskaźniki referencyjne są obecnie reformowane. Przejście od istniejącego kluczowego wskaźnika referencyjnego do odpowiedniego wskaźnika, który go zastąpi, wymaga okresu przejściowego, tak aby wszystkie rozwiązania prawne i techniczne niezbędne do takiego przejścia mogły zostać bez przeszkód sfinalizowane. W tym okresie przejściowym należy publikować istniejący kluczowy wskaźnik referencyjny wraz z wartością wskaźnika, który go zastąpi. Niezbędne jest zatem przedłużenie okresu, w którym istniejący kluczowy wskaźnik referencyjny może być publikowany i stosowany bez potrzeby ubiegania się przez jego administratora o zezwolenie.

(26) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/1011,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1011

W rozporządzeniu (UE) 2016/1011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 dodaje się punkty w brzmieniu:

„23a) „unijny wskaźnik referencyjny transformacji klimatycznej” oznacza wskaźnik referencyjny, który jest oznaczony jako unijny wskaźnik referencyjny transformacji klimatycznej, i który spełnia następujące wymogi:

- a) do celów pkt 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszego ustępu oraz art. 19b, jego aktywa bazowe są dobrane, wyważone lub wykluczone w taki sposób, że wynikający z nich portfel referencyjny jest na trajektorii dekarbonizacji; oraz
- b) został on utworzony zgodnie z normami minimalnymi określonymi w aktach delegowanych, o których mowa w art. 19a ust. 2;

23b) „unijny wskaźnik referencyjny dostosowany do porozumienia paryskiego” oznacza wskaźnik referencyjny, który jest oznaczony jako unijny wskaźnik referencyjny dostosowany do porozumienia paryskiego, i który spełnia następujące wymogi:

- a) do celów pkt 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszego ustępu oraz aktu delegowanego, o którym mowa w art. 19c, jego aktywa bazowe są dobrane, wyważone i wykluczone w taki sposób, że wynikające z nich emisje dwutlenku węgla dla portfela referencyjnego są dostosowane do celów porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu zatwierdzonego przez Unię w dniu 5 października 2016 r.* (zwanego dalej „porozumieniem paryskim”);

- b) został on utworzony zgodnie z normami minimalnymi określonymi w aktach delegowanych, o których mowa w art. 19a ust. 2; oraz
 - c) działania związane z jego aktywami bazowymi nie szkodzą w poważny sposób realizacji innych celów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;
- 23c) »trajektoria dekarbonizacji« oznacza mierzalną, opartą na podstawach naukowych i określoną w czasie trajektorię w kierunku dostosowania do celów porozumienia paryskiego poprzez redukcję emisji dwutlenku węgla zakresu 1, 2 i 3, o czym mowa w pkt 1 lit. e) załącznika III.

* Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).”;

2) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się literę w brzmieniu:

„d) wyjaśnienie, w jaki sposób kluczowe elementy metody określone w lit. a) odzwierciedlają czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w ramach każdego wskaźnika referencyjnego lub każdej rodziny wskaźników referencyjnych, z wyjątkiem wskaźników referencyjnych stóp procentowych oraz walutowych wskaźników referencyjnych.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Administratorzy wskaźników referencyjnych zapewnią zgodność z wymogiem określonym w akapicie pierwszym lit. d) do dnia 30 kwietnia 2020 r.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie minimalnej treści wyjaśnienia, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. d) niniejszego artykułu, oraz standardowego formatu, który ma być stosowany.”;

3) w tytule III dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3a

Unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej oraz unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego

Artykuł 19a

Unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej oraz unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego

1. Do opracowywania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, a także przekazywania danych na ich potrzeby, stosuje się wymogi określone w załączniku III, w uzupełnieniu do wymogów tytułów II, III i IV.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie norm minimalnych dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, w celu sprecyzowania:
 - a) kryteriów doboru aktywów bazowych, obejmujących w stosownych przypadkach wszelkie kryteria wykluczenia aktywów;
 - b) kryteriów i metody ważenia aktywów bazowych w ramach wskaźnika referencyjnego;
 - c) oznaczenia trajektorii dekarbonizacji dla unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej.
3. Administratorzy wskaźników referencyjnych, którzy opracowują unijny wskaźnik referencyjny transformacji klimatycznej lub unijny wskaźnik referencyjny dostosowany do porozumienia paryskiego, zapewni zgodność z niniejszym rozporządzeniem do dnia 30 kwietnia 2020 r.

Artykuł 19b

Wymogi dotyczące unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej

Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej dobierają, ważą lub wykluczają aktywa bazowe emitowane przez przedsiębiorstwa, które przestrzegają trajektorii dekarbonizacji do dnia 31 grudnia 2022 r., zgodnie z następującymi wymogami:

- (i) przedsiębiorstwa ujawniają mierzalne i określone w czasie cele w zakresie redukcji emisji dwutlenku węgla;

- (ii) przedsiębiorstwa ujawniają poziom redukcji emisji dwutlenku węgla, przy czym informacje te są ujawniane na poziomie poszczególnych operacyjnych jednostek zależnych;
- (iii) przedsiębiorstwa ujawniają roczne sprawozdania na temat postępów w realizacji tych celów;
- (iv) działania związane z aktywami bazowymi nie mogą w poważny sposób szkodzić realizacji innych celów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego.

Artykuł 19c

Wykluczenia odnoszące się do unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie, w odniesieniu do unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, sektorów, które należy wykluczyć, ponieważ nie mają one mierzalnych i określonych w czasie celów w zakresie redukcji emisji dwutlenku węgla dostosowanych do celów porozumienia paryskiego. Komisja przyjmie ten akt delegowany do dnia 1 stycznia 2021 r., a następnie aktualizuje go co trzy lata.
2. Opracowując akt delegowany, o którym mowa w ust. 1, Komisja bierze pod uwagę prace grupy ekspertów technicznych ds. zrównoważonego finansowania.

Artykuł 19d

Starania w celu opracowywania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej

Do dnia 1 stycznia 2022 r. administratorzy, którzy mają siedzibę w Unii, i którzy opracowują istotne wskaźniki referencyjne wyznaczone na podstawie wartości jednego lub większej liczby aktywów bazowych lub cen, podejmują starania w celu opracowywania jednego lub większej liczby unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej.”;

- 4) w art. 21 ust. 3 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Przed upływem tego okresu właściwy organ dokonuje przeglądu swojej decyzji w sprawie zobowiązania administratora do kontynuowania publikacji wskaźnika referencyjnego. Właściwy organ może, w razie potrzeby, odpowiednio przedłużyć ten okres o okres nieprzekraczający 12 miesięcy. Maksymalny okres obowiązkowego administrowania nie może przekraczać pięciu lat.”;

- 5) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 6 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Maksymalny okres obowiązkowego przekazywania danych na podstawie akapitu pierwszego lit. a) i b) nie może przekraczać pięciu lat.”;

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku decyzji o zaprzestaniu opracowywania kluczowego wskaźnika referencyjnego, każdy podmiot nadzorowany przekazujący dane na potrzeby tego wskaźnika referencyjnego nadal przekazuje dane wejściowe w ciągu okresu określonego przez właściwy organ, który nie może być dłuższy niż maksymalny okres pięciu lat przewidziany w ust. 6 akapit drugi.”;

6) w art. 27 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Do dnia 30 kwietnia 2020 r. w odniesieniu do każdego wymogu, o którym mowa w ust. 2, oświadczenie dotyczące wskaźnika referencyjnego musi zawierać wyjaśnienie sposobu, w jaki odzwierciedlone zostały czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w ramach każdego opracowanego i opublikowanego wskaźnika referencyjnego lub rodziny wskaźników referencyjnych. W przypadku tych wskaźników referencyjnych lub rodzin wskaźników referencyjnych, które nie realizują celów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, wystarczające jest, aby administratorzy wskaźników referencyjnych wyraźnie stwierdzili w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego, że nie realizują takich celów.

W przypadku gdy unijny wskaźnik referencyjny transformacji klimatycznej lub unijny wskaźnik referencyjny dostosowany do porozumienia paryskiego jest dostępny w portfolio danego administratora wskaźników referencyjnych lub dany administrator wskaźników referencyjnych nie ma wskaźników referencyjnych, które realizują cele z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, lub które uwzględniają te cele, stwierdza się ten fakt w oświadczeniach dotyczących wszystkich wskaźników referencyjnych opracowywanych przez tego administratora. W odniesieniu do istotnych wskaźników akcyjnych i obligacyjnych, a także unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego, administratorzy wskaźników referencyjnych ujawniają w swoich oświadczeniach dotyczących wskaźnika referencyjnego szczegółowe informacje dotyczące tego, czy i w jakim zakresie zapewniony jest stopień ogólnego dostosowania do celu redukcji emisji dwutlenku węgla lub informacje dotyczące osiągnięcia celów porozumienia paryskiego, zgodnie z zasadami ujawniania informacji o produktach finansowych określonymi w art. 9 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/...⁺.

Do dnia 31 grudnia 2021 r. administratorzy wskaźników referencyjnych, w odniesieniu do każdego ze wskaźników referencyjnych lub, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do każdej z rodzin wskaźników referencyjnych, z wyjątkiem wskaźników referencyjnych stóp procentowych i walut, muszą zawierać w swoim oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego wyjaśnienie, w jaki sposób metoda ich opracowywania jest dostosowana do celu redukcji emisji dwutlenku węgla lub osiąga cele porozumienia paryskiego.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 87/19 - 2018/0179(COD), a w przypisie numer, datę i tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do Dz.U.

- 2b. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie informacji, które mają być zawarte w oświadczeniu dotyczącym wskaźnika referencyjnego, zgodnie z ust. 2a niniejszego artykułu, a także standardowego formatu, który ma być stosowany do odniesień do czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, aby umożliwić uczestnikom rynku podejmowanie świadomych decyzji oraz zapewnić techniczną wykonalność zapewnienia zgodności z tym ustępem.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/... z dnia ... w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. ...).”;

7) w art. 42 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

- „1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów zgodnie z art. 41 oraz prawa państw członkowskich do ustanawiania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie, działając zgodnie z prawem krajowym, nadają właściwym organom uprawnienia do nakładania stosownych sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych przynajmniej w odniesieniu do następujących naruszeń:
- a) każdego naruszenia art. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19a, 19b, 19c, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 lub 34 w przypadkach, w których mają one zastosowanie; oraz
 - b) każdego niepodjęcia współpracy lub niepoddania się czynnościom postępowania wyjaśniającego lub kontroli, lub żądaniu w zakresie art. 41.”;

8) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 49

Wykonywanie przekazanych uprawnień

- „1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 13 ust. 2a, art. 19a ust. 2, art. 19c ust. 1, art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 2, art. 27 ust. 2b, art. 33 ust. 7, art. 51 ust. 6 i art. 54 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż w dniu ... [51 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego]. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 13 ust. 2a, art. 19a ust. 2, art. 19c ust. 1, art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 2, art. 27 ust. 2b, art. 33 ust. 7, art. 51 ust. 6 i art. 54 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2, art. 13 ust. 2a, art. 19a ust. 2, art. 19c ust. 1, art. 20 ust. 6, art. 24 ust. 2, art. 27 ust. 2b, art. 33 ust. 7, art. 51 ust. 6 lub art. 54 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

9) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4a. Podmiot opracowujący indeks może w dalszym ciągu opracowywać istniejący wskaźnik referencyjny, który został uznany za kluczowy wskaźnik referencyjny na mocy aktu wykonawczego przyjętego przez Komisję zgodnie z art. 20 do dnia 31 grudnia 2021 r. lub, w przypadku gdy podmiot opracowujący indeks występuje z wnioskiem o udzielenie zezwolenia zgodnie z ust. 1, do czasu odmowy udzielenia takiego zezwolenia, o ile taka nastąpi.

4b. Istniejący wskaźnik referencyjny, który został uznany za kluczowy wskaźnik referencyjny na mocy aktu wykonawczego przyjętego przez Komisję zgodnie z art. 20, może być stosowany w istniejących i nowych instrumentach finansowych, umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszu inwestycyjnego do dnia 31 grudnia 2021 r. lub, w przypadku gdy podmiot opracowujący indeks występuje z wnioskiem o udzielenie zezwolenia zgodnie z ust. 1, do czasu odmowy udzielenia takiego zezwolenia, o ile taka nastąpi.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. O ile Komisja nie przyjęła decyzji dotyczącej równoważności, o której mowa w art. 30 ust. 2 lub 3, lub o ile administrator nie został uznany zgodnie z art. 32, lub o ile wskaźnik referencyjny nie został zatwierdzony zgodnie z art. 33, podmioty nadzorowane mogą stosować w Unii wskaźnik referencyjny opracowywany przez administratora mającego siedzibę w państwie trzecim w przypadku gdy wskaźnik ten jest już stosowany w Unii jako odniesienie dla instrumentów finansowych, umów finansowych lub do pomiaru wyników funduszu inwestycyjnego, jedynie w takich instrumentach finansowych, umowach finansowych i do takich pomiarach wyników funduszu inwestycyjnego, które już stosują w Unii ten wskaźnik referencyjny jako odniesienie w dniu 31 grudnia 2021 r., lub które dodały odniesienie do takiego wskaźnika referencyjnego przed tym dniem.”;

- 10) w art. 54 dodaje się ustępy w brzmieniu:
- „4. Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja dokona przeglądu norm minimalnych dotyczących unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego w celu zapewnienia, aby wybór aktywów bazowych był spójny z inwestycjami zrównoważonymi środowiskowo, jak określono w ramach uregulowań unijnych.
5. Przed dniem 31 grudnia 2022 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wpływu niniejszego rozporządzenia i wykonalności „wskaźników referencyjnych z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego”, biorąc pod uwagę zmieniający się charakter wskaźników zrównoważonego rozwoju oraz metod stosowanych do ich pomiaru.
Do sprawozdania tego dołącza się w stosownym przypadku wniosek ustawodawczy.
6. Do dnia 1 kwietnia 2020 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wpływu niniejszego rozporządzenia na funkcjonowanie wskaźników referencyjnych państw trzecich w Unii, w tym na temat korzystania przez administratorów wskaźników referencyjnych państw trzecich z zatwierdzania, uznawania lub równoważności, oraz na temat potencjalnych braków w obecnych uregulowaniach. W sprawozdaniu tym zostaną poddane analizie konsekwencje stosowania art. 51 ust. 4a, 4b i 4c do unijnych administratorów wskaźników referencyjnych oraz administratorów wskaźników referencyjnych z państw trzecich, w tym pod względem zapewnienia równych warunków działalności.
W sprawozdaniu tym zostanie w szczególności poddana ocenie potrzeba zmiany niniejszego rozporządzenia, a w stosownym przypadku dołącza się do niego wniosek ustawodawczy.”;
- 11) w załącznikach wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej
oraz unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego

Metoda obliczania unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej

- 1) Administrator unijnego wskaźnika referencyjnego transformacji klimatycznej formalizuje, dokumentuje i podaje do publicznej wiadomości każdą metodę stosowaną do obliczania wskaźnika referencyjnego, podając, przy jednoczesnym zapewnieniu poufności i ochrony niejawnego know-how oraz niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943¹, następujące informacje:
 - a) wykaz głównych składowych wskaźnika referencyjnego;
 - b) wszystkie kryteria i metody, w tym czynniki decydujące o wyborze, współczynniki ważenia, mierniki i wskaźniki zastępcze, stosowane w metodzie obliczania wskaźnika referencyjnego;
 - c) kryteria stosowane do wyłączenia aktywów lub przedsiębiorstw związanych z poziomem śladu węglowego lub poziomem rezerw paliw kopalnych, które nie spełniają kryteriów włączenia do wskaźnika referencyjnego;

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1).

- d) kryteria ustalania trajektorii dekarbonizacji;
- e) rodzaj i źródło danych, na podstawie których ustala się trajektorię dekarbonizacji dla:
 - (i) emisji dwutlenku węgla zakresu 1, a mianowicie emisji pochodzących ze źródeł, które są kontrolowane przez przedsiębiorstwo emitujące aktywa bazowe;
 - (ii) emisji dwutlenku węgla zakresu 2, a mianowicie emisji pochodzących ze zużycia nabytej energii elektrycznej, pary lub innych źródeł energii generowanych w przedsiębiorstwach wyższego szczebla, emitujących aktywa bazowe;
 - (iii) emisji dwutlenku węgla zakresu 3, a mianowicie wszystkich pośrednich emisji, które nie są objęte zakresem pkt (i) oraz (ii), występujących w łańcuchu wartości przedsiębiorstwa składającego sprawozdanie, w tym emisji powstałych zarówno na wyższym, jak i na niższym szczeblu, w szczególności w przypadku sektorów mających duży wpływ na zmianę klimatu i łagodzenie jej skutków;
 - (iv) uwzględnianie lub nieuwzględnianie przez dane wejściowe metod oznaczania śladu środowiskowego produktów i organizacji określonych w pkt 2 lit. a) i b) zalecenia Komisji 2013/179/UE, lub globalnych norm, na przykład Grupy Zadaniowej Rady Stabilności Finansowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem;

f) całkowite emisje dwutlenku węgla portfela indeksu.

W przypadku gdy indeks nadrzędny jest stosowany do konstruowania unijnego wskaźnika referencyjnego transformacji klimatycznej, ujawnia się błąd odwzorowania pomiędzy unijnym wskaźnikiem referencyjnym transformacji klimatycznej a wskaźnikiem nadrzędnym.

W przypadku gdy wskaźnik nadrzędny jest stosowany do konstruowania unijnego wskaźnika referencyjnego transformacji klimatycznej, ujawnia się stosunek wartości rynkowej papierów wartościowych uwzględnianych w unijnym wskaźniku referencyjnym transformacji klimatycznej do wartości rynkowej papierów wartościowych uwzględnianych w indeksie nadrzędnym.

Metoda obliczania unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego

- 2) W uzupełnieniu do pkt 1 lit. a), b) i c) administrator unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego określa wzór lub obliczenia, które są stosowane do określenia, czy emisje są zgodne z celami porozumienia paryskiego, przy jednoczesnym zapewnieniu poufności i ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) określonych w dyrektywie (UE) 2016/943.

Zmiany metody

- 3) Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz unijnych wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego przyjmują procedury wprowadzania zmian do swojej metody. Podają te procedury do publicznej wiadomości oraz podają do publicznej wiadomości wszelkie proponowane zmiany swojej metody oraz powody tych zmian. Procedury te muszą być spójne z nadrzędnym celem, zgodnie z którym obliczenia wskaźników referencyjnych muszą być spójne z art. 3 ust. 1 pkt 23a i 23b. W procedurach tych przewiduje się:
- a) zawiadomienie z wyprzedzeniem w wyraźnych ramach czasowych, dających użytkownikom wskaźników referencyjnych wystarczającą ilość czasu na dokonanie analizy i zgłoszenie uwag dotyczących wpływu takich proponowanych zmian, mając na uwadze obliczenia administratora w zakresie ogólnych okoliczności;
 - b) możliwość zgłaszania przez użytkowników wskaźników referencyjnych uwag na temat tych zmian i możliwość ustosunkowania się do tych uwag przez administratorów oraz udostępnienia tych uwag po każdym danym okresie konsultacji, z wyjątkiem przypadków, w których zgłaszający uwagi wystąpił z wnioskiem o zachowanie poufności.
- 4) Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych transformacji klimatycznej oraz wskaźników referencyjnych dostosowanych do porozumienia paryskiego regularnie i co najmniej raz do roku analizują swoje metody w celu zapewnienia, aby ich wskaźniki referencyjne odzwierciedlały w sposób wiarygodny deklarowane cele oraz muszą dysponować procedurą uwzględniania opinii wszystkich odnośnych użytkowników.”.
-